

Никой случай не трѣбва да пропусчате, безъ да имъ докажете ваше-то пріятелство и любовь, и най-малкы вещи много пѣти сѣ доволны на това. Пріятелско поздравленіе, пріятно погледване, спохожданіе, просто хващаніе за рѣкъ, е много пѣти доволно да привлече къмъ васъ благосклонность-тѣ на другы-тѣ человекы. Като ся расхождахъ единъ день по брѣга, видѣхъ едно дѣте, че падиж случайно прѣдъ мене въ рѣкъ-тѣ. Безъ никаквѣ мѣкъ го извадихъ изъ водѣ-тѣ и отнесохъ на родители-тѣ му. Дѣлъгъ отъ человекѣлюбіе мя накара да го избавиѣ; никаквѣ другѣ причинѣ иѣмахъ, защото едва познавахъ дѣте-то, а съ бащѣ му ся бѣхъ разговарилъ само единъ пѣтъ въ живота си; нито ми пакъ дойде на умъ да ся надѣѣ на заплатѣ за работѣ-тѣ си. Но чо произлѣзе отъ това испослѣ? Слѣдъ иѣколко недѣли ми ся случи да легнѣ болень. Тогава трѣбваше да видите, дѣца мои, какъ оный добрый человекъ мя награди за малко-то ми послуженіе. Всѣкий день ми проваждаше найздраво и легко ястіе, което можеше да найде. Безъ да знаѣ азъ, отиде въ града, койго бѣ далече два часа оттамо, и доведе ми найдобрыя лѣкаръ. Останѣ при мене доклѣ да оздравямъ, а безъ неговѣ-тѣ помощь можехъ и да умрѣ.